

ŻNG.8361.46.2018

DECYZJA Nr 33 / 2018

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212 z późn. zm) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy Koray Sariyar prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą „NAZAR” KORAY SARIYAR, ul. Krzywa 9, 40-061 Katowice, NIP 9542377220, karę pieniężną w wysokości 3000 zł (słownie złotych: trzy tysiące 00/100), z tytułu wprowadzenia do obrotu 2 partii potraw o wartości 25 zł, pod nazwami:

- Kebab kubełek w cenie 14 zł za porcję 130g,
- Kebab kubełek samo mięso w cenie 11 zł za porcję 200g,

zafałszowanych - z uwagi na użycie do produkcji innego surowca mięsnego niż deklarowany oraz o niewłaściwej jakości handlowej - z uwagi na niewidocznienie w miejscu sprzedaży informacji, o obecnych w potrawach, składnikach powodujących alergię lub reakcje nietolerancji.

Uzasadnienie

W dniach 06, 07, 08 i 09.02.2018 r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *Opolskim WIIH*, na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr ŻNG-46/2018 z dnia 05.02.2018 r., przeprowadzili kontrolę w lokalu gastronomicznym „Nazar”, ul. Ozimska 2 lok. 1B, 45-072 Opole, należącym do przedsiębiorcy „NAZAR” KORAY SARIYAR, ul. Krzywa 9, 40-061 Katowice, zwanego dalej *Stroną*.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie następujących aktów prawnych:

- art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L z 2004 r. Nr 165, str. 1, z późn. zm.);
- art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212 z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o jakości handlowej*, w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1063, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o Inspekcji Handlowej*;
- art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 *ustawy o Inspekcji Handlowej*.

Zakres kontroli obejmował rzetelność obsługi konsumentów, jakość handlową oferowanych potraw i napojów oraz surowców użytych do produkcji, a także prawidłowość funkcjonowania placówki gastronomicznej pod kątem przestrzegania prawa żywnościowego.

Przed ujawnieniem charakteru służbowego inspektorzy występując w charakterze konsumentów dokonali zakupu kontrolnego m. in.: porcji potrawy pod nazwą: Kebab kubełek oraz porcji potrawy pod nazwą: Kebab kubełek samo mięso, zwanych dalej *Kebabami*.

Przedmiotowe potrawy zostały wyprodukowane na zamówienie inspektorów w dniu 6.02.2018 r. w lokalu gastronomicznym „Nazar” w Opolu. Zamówienie zostało złożone w oparciu o znajdujący się na sali konsumpcyjnej cennik oraz informację udzieloną przez obsługującego pracownika. Zgodnie z deklaracją uwidoczną w cenniku potrawy powinny być sporządzone z mięsa wołowego. Dodatkowo pracownik *Strony* przed przyjęciem zamówienia potwierdził, że do produkcji *Kebabów* używa mięsa wołowego.

Inspektorzy po przeanalizowaniu oznakowania surowca mięsnego ustalili, iż do przygotowania *Kebabów* pracownik *Strony* użył produktu pod nazwą Kebab Wołowo - Indyczy (mięso wołowe 45% i mięso indycze 45%) wyprodukowanego przez GASTROPOL Sp. z o.o., ul. Poczty Gdańskiej 14a, 42-609 Tarnowskie Góry. *Strona* zakupiła przedmiotowy surowiec od producenta w dniu 26.01.2018 za fakturą VAT 235/01/2018.

W czasie kontroli przedstawiciel *Strony* złożył pisemne oświadczenie, w którym potwierdził, że *Kebaby* zostały sporządzone z mięsa wołowo – indyczego, zamiast wołowego.

Użycie do produkcji *Kebabów* innych składników niż zadeklarowane w miejscu sprzedaży świadczy o **zafałszowaniu potraw** w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b *ustawy o jakości handlowej*.

Ponadto analiza informacji zawartych w cenniku oraz oznakowania opakowań jednostkowych surowców wykazała, że w ocenianych potrawach występowały substancje powodujące alergie lub reakcje nietolerancji:

- Kebab kubetek (gluten, białko sojowe, gorczyca, jaja kurze w proszku, mleko i białka);
- Kebab kubetek samo mięso (gluten, białko sojowe).

Strona nie poinformowała konsumentów o występujących w potrawach składnikach powodujących alergie lub reakcje nietolerancji. Narusza to obowiązek określony w art. 9 ust. 1 lit. c w związku z art. 44 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 1924/2006 i (WE) Nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) Nr 608/2004 (Dz. Urz. UE. L z 2011 r. Nr 304, str. 18, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem (UE) Nr 1169/2011*.

Stwierdzona nieprawidłowość świadczy o **niewłaściwej jakości handlowej Kebabów** (art. 3 pkt 5 *ustawy o jakości handlowej*).

Stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli (nr akt ŻNG.8361.46.2018), załączniku nr 2 do protokołu kontroli oraz protokole oględzin. Przedmiotowe dokumenty zostały bez uwag podpisane i odebrane przez pełnomocnika *Strony*. W dniu 09.02.2018 r. pełnomocnik *Strony* podpisał protokół kontroli.

Mając powyższe na uwadze *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w celu wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust.1 pkt 3 i 4 *ustawy o jakości handlowej*. Pismem z dnia 13.03.2018 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego. *Strona* została także poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie przysługuje jej, na podstawie art. 10 § 1 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.), prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* zwrócił się do *Strony* z żądaniem okazania dokumentów dotyczących wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w 2016 r.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury z zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L z 2002 r. Nr 31, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem (WE) Nr 178/2002*, podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji zgodność żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W myśl art. 7 ust. 1 lit. a *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011*, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd, co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji. Ponadto art. 7 ust. 2 *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* stanowi, że informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta.

Zagadnienie zakresu odpowiedzialności za informacje przekazywane konsumentom na temat żywności zostało uregulowane w *rozporządzeniu (UE) Nr 1169/2011*. Zgodnie z art. 8 ust. 2 ww. rozporządzenia podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informacje na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność tych informacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem w tym zakresie oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Ponadto w myśl art. 8 ust. 5 *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Zasadnicze znaczenie dla produktów oferowanych do sprzedaży bez opakowania, w tym przeznaczonych do bezpośredniej konsumpcji ma art. 8 ust. 6 *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011*, zgodnie z którym podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą przekazywanie informacji na temat żywności nieopakowanej przeznaczonej do dostarczenia do konsumenta finalnego lub do zakładów żywienia zbiorowego podmiotowi działającemu na rynku spożywczym otrzymującemu żywność, aby umożliwić, tam gdzie jest to wymagane, przekazywanie konsumentom finalnym obowiązkowych informacji na temat żywności.

Z przytoczonych przepisów wynika, iż niedopełnienie obowiązków wynikających z prawa żywnościowego leży po stronie kontrolowanego przedsiębiorcy, który powinien stosować obowiązujące normy w tym zakresie. *Opolski WIIH* podkreśla, że wymogi dotyczące jakości handlowej odnoszą się do żywności oferowanej konsumentom, dlatego też spełnienie obowiązków

wynikającym z prawa żywnościowego spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym i jest obowiązkowe także na etapie handlu detalicznego. W przedmiotowej sprawie podmiotem, który wprowadził kwestionowane produkty do obrotu, a zatem ponosi odpowiedzialność za prawidłowość oznakowania oferowanych do sprzedaży potraw, jest *Strona*.

Informacje dotyczące oferowanej do spożycia żywności powinny być bezpośrednio udostępnione konsumentom w miejscu sprzedaży. Informacje na temat żywności zamieszczane w cennikach lub w kartach menu mają zapewnić konsumentom pełną wiedzę na temat nabywanych potraw i napojów.

W myśl art. 3 pkt 10 lit. b *ustawy o jakości handlowej* za artykuł rolno-spożywczy **zafałszowany** należy uznać produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów, w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą.

Zgodnie z art. 3 pkt 5 *ustawy o jakości handlowej*, jakość handlowa to cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi. Jak wynika z art. 4 ust. 1 *ustawy o jakości handlowej*, artykuły rolno-spożywcze charakteryzują się **niewłaściwą jakością handlową**, jeżeli nie spełniają wymagań w zakresie jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej oraz dodatkowych wymagań dotyczących tych artykułów zadeklarowanych przez producenta.

Obowiązek uwidaczniania informacji w zakresie obecnych w potrawie składników alergennych wynika z art. 44 ust. 1 lit. a *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011*. Zgodnie z jego treścią w przypadku oferowania środków spożywczych do sprzedaży konsumentom finalnym bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta lub ich pakowania do bezpośredniej sprzedaży o czy stanowi art. 9 ust. 1 lit. c *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* jest obowiązkowe.

Powyższy artykuł wskazuje na wszelkie składniki lub substancje pomocnicze w przetwórstwie wymienione w załączniku II lub uzyskane z substancji lub produktów wymienionych w załączniku powodujące alergię lub reakcje nietolerancji.

Załącznik II do rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011 zawiera listę 14 rodzajów produktów powodujących alergie lub reakcje nietolerancji. W ocenianych *Kebabach* występowały produkty takie jak: gluten, białko sojowe, gorczyca, jaja kurze w proszku, mleko i białka mleka wymienione ww. załączniku, zatem *Strona* miała obowiązek poinformować konsumentów o obecności tych substancji w oferowanych do sprzedaży potrawach.

Prawidłowe oznakowanie środków spożywczych umożliwia właściwą ochronę interesów konsumenta, która stanowi priorytet polityki w zakresie bezpieczeństwa żywności. W tym celu wdrożono szereg norm prawnych w odniesieniu nie tylko do kontroli żywności u producentów, przetwórców i sprzedawców, ale również prawidłowego udostępniania konsumentom informacji na temat artykułów spożywczych. Wszystkie te przepisy mają gwarantować bezpieczeństwo produktów żywnościowych na każdym etapie łańcucha produkcji i dystrybucji.

Biorąc powyższe pod uwagę *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* naruszyła przepisy prawa żywnościowego i jest odpowiedzialna za wprowadzenie do obrotu *Kebabów* zafałszowanych oraz o niewłaściwej jakości handlowej.

Art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek wprowadzenia zasad dotyczących środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, przy czym kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. W polskim ustawodawstwie odpowiedzialność karno-administracyjna za wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych o niewłaściwej jakości handlowej oraz zafałszowanych została określona odpowiednio w art. 40a ust. 1 pkt 3 oraz art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej. Zgodnie z ww. przepisami podmiot wprowadzający do obrotu artykuły rolno-spożywcze:

- nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów – podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł,
- zafałszowane – podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł.

Należy podkreślić, że dla zastosowania sankcji nie jest wymagane przypisanie winy podmiotowi wprowadzającemu do obrotu produkt żywnościowy zafałszowany lub o niewłaściwej jakości handlowej. Przytoczone przepisy są wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny. Jak wskazywał Trybunał Konstytucyjny w szeregu orzeczeń, m. in. w wyroku

z dnia 7 lipca 2009 r. sygn. akt K 13/08, cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ustawowych przepisów. Sankcja administracyjna ma przede wszystkim funkcję prewencyjną, co nie wyłącza również jej charakteru dyscyplinująco-represyjnego, stąd umocowanie organów administracji publicznej do nakładania kar pieniężnych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt. II GSK 917/11).

Opolski WIIH, w myśl art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej*, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

Opolski WIIH ocenił **stopień szkodliwości i zakres naruszenia** na poziomie **najwyższym**. Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości stanowią rażące naruszenie przepisów w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. *Strona* uchybiła istotnym wymogom w zakresie właściwości produktów. Użycie do produkcji potraw innego składnika niż deklarowany w cenniku, wprowadziło konsumentów w błąd, co do właściwości nabywanych potraw. Stwierdzona nieprawidłowość, polegająca na zamianie droższego składnika jego tańszym zamiennikiem, powstała u kontrolowanego przedsiębiorcy. Zadeklarowanie w cenniku mięsa wołowego zamiast wołowo-indycznego sugerować lepszą jakość oferowanych potraw i wpłynąć na atrakcyjność oferty. Podkreślić należy, że użyty do produkcji surowiec mięsny był prawidłowo oznakowany przez producenta, a nieprawidłowość powstała z winy *Strony*. *Strona* jako profesjonalista na rynku usług gastronomicznych powinna skrupulatnie przestrzegać przepisów prawa żywnościowego i w pełni wywiązywać się z własnych deklaracji w zakresie jakości oferowanych do sprzedaży wyrobów. Należy podkreślić, że jednym z podstawowych praw konsumentów jest prawo do bezpieczeństwa ekonomicznego i zdrowotnego, którego nieodzownym elementem jest możliwość podejmowania świadomych wyborów. Działania polegające na sprzedaży produktów o innym składzie niż deklarowany w ofercie mogło zachęcać konsumenta do wyboru właśnie tego produktu, pozostawiając go w błędnym przekonaniu, iż nabywa produkt droższy o wyższych walorach smakowych i jakościowych. Podkreślenia wymaga fakt, że oceniane potrawy były nie tylko zafałszowane ale również nie spełniały wymogów jakości handlowej z uwagi na niewidocznienie w miejscu sprzedaży informacji o składnikach powodujących alergie lub reakcje nietolerancji, co również miało wpływ na ocenę stopnia szkodliwości czynu. Do obowiązków *Strony* jako podmiotu działającego na rynku spożywczym należało uwidocznienie konsumentom informacji w zakresie wykazu substancji powodujących alergie lub reakcje nietolerancji, znajdujących się w oferowanych do sprzedaży potrawach. Informacje te są istotne dla ochrony zdrowia i życia konsumentów. *Strona* tego nie uczyniła, co skutkowało wprowadzeniem do obrotu wyrobów kulinarnych bez wymaganych prawem oznaczeń. W tym miejscu *Opolski WIIH* podkreśla,

że nieuwidocznienie składników alergennych lub powodujących reakcje nietolerancji może mieć wpływ na bezpieczeństwo konsumentów. Spożycie nawet śladowej ilości tych składników przez osoby uczulone może być zagrożeniem dla ich zdrowia.

Przy ustalaniu wysokości kary *Opolski WIIH* ocenił **przebieg dotychczasowej działalności Strony**, stwierdzając, iż nie stanowi okoliczności zaostrzającej wymiar kary, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przez organ przypadek wprowadzenia przez *Stronę* do obrotu artykułów spożywczych zafałszowanych oraz o niewłaściwej jakości handlowej. Na uwzględnienie zasługuje także zachowanie przedsiębiorcy, który wyeliminował ujawnione nieprawidłowości. Nie bez znaczenia pozostaje jednak fakt, iż *Strona* jako profesjonalista w branży gastronomicznej zobowiązana jest do przestrzegania prawa żywnościowego oraz do zachowania najwyższego poziomu dbałości o wszystkie aspekty prowadzonej działalności.

Wielkość obrotów i przychodu określa pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości finansowych, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej kary. *Strona* w toku postępowania administracyjnego przedstawiła informację o wysokości przychodu osiągniętego w roku 2016. *Opolski WIIH* uwzględnił przedmiotową informację przy ustalaniu wysokości kary.

Ponadto *Opolski WIIH* wziął pod uwagę **wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych**. *Strona* wprowadziła do obrotu 2 porcje potraw zafałszowanych oraz o niewłaściwej jakości handlowej o wartości 25 zł. Wartość poddanych kontroli artykułów spożywczych jest nieznaczna i nie stanowi przesłanki do podwyższenia sankcji administracyjnej.

Podsumowując, po uwzględnieniu przesłanek określonych w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej oraz pozytywnej postawy *Strony* po ujawnieniu nieprawidłowości (usunięcie stwierdzonych uchybień) *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronie* **karę pieniężną w wysokości 3000 zł** z tytułu wprowadzenia do obrotu potraw zafałszowanych (z uwagi na użycie do produkcji innego surowca mięsnego niż deklarowany), które dodatkowo nie spełniały wymagań jakości handlowej (z uwagi na nieuwidocznienie w miejscu sprzedaży informacji o składnikach powodujących alergie lub reakcje nietolerancji obecnych w ww. potrawach). Zdaniem organu nałożona na *Stronę* sankcja będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej bez cech zafałszowania. Ponadto nałożona sankcja jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń oraz spełnia swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa, *Strona* powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
Paweł Nakonieczny

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) od niniejszej decyzji *Stronie* przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. 1 Maja 1, 45-068 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. W myśl art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno- spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212 z późn. zm.) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.).
6. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. „NAZAR” KORAY SARIYAR
ul. Krzywa 9
40-061 Katowice
2. BA w/m
3. a/a

MJ